

Άνοιξη στη Σιάτιστα

Είναι αλήθεια ότι η φύση έδωσε στη Σιάτιστα ένα βαρύ Χειμώνα. Την αντάμειψε όμως με μια αληθινή Άνοιξη, μικρή σε χρονική διάρκεια, αλλά αυθεντική, πραγματικά συνέχεια του Χειμώνα. Η «τρελή αμυγδαλιά»...το σκέφτεται λίγο περισσότερο και, σχετικά με τις νοτιότερες περιοχές της χώρας μας, ανθίζει λίγο αργότερα... αλλά ευωδιάζει.

Στη Σιατιστα δεν είναι ανάγκη να πας στην εξοχή για να ... προϋπαντήσεις την Άνοιξη . Η Άνοιξη έρχεται μέσα στην πόλη, στις αυλές των σπιτιών μας, στα Δημοτικά μας πάρκα, στα εξωκλήσια μας. Εδώ μπορείς ακόμα ν' ακούσεις το πρωί τα πουλιά να κελαηδούν, να ακούσεις και να δεις τα πρόβατα στις πρώτες τους εξόδους στις πλαγιές των βουνών μας. Μπορείς ακόμα να δεις τον αμπελουργό να σκαλίζει με στοργή τις ρίζες των αμπελιών ενώ η κορφή του Γρίβα (του δικού μας βουνού) διατηρεί ακόμα ... την άσπρη σκούφια του χιονιού. Κι αν θέλεις, μπορείς να πας στο Μπούρινο και να δεις λουλούδια σπάνια στην κοιλάδα του Μεσιού ή Μεσιανού νερού, να δεις τον κίτρινο κρόκο να «σκάζει μύτη» μέσα από τον πάγο.

Κι όταν έρθει το Πάσχα ...ακολουθούμε τις συνήθειες των προγόνων μας, δεν αναβιώνουμε τα έθιμα για τουρισμό, τα ζούμε... Τη νύχτα της Μεγάλης Πέμπτης θα ξενυχτήσουμε στην Εκκλησία ψάλλοντας δίπλα στο νεκρό μας, τον εσταυρωμένο Χριστό. Κάθε Μεγάλη Παρασκευή θα συναντηθούν οι Επιτάφιοι της Χώρας και της Γεράνειας (των δυο συνοικιών μας) στο μέσο της μεταξύ των συνοικιών απόστασης και τα παλικάρια της Γεράνειας θα μεταφέρουν στους ώμους τους τον ξυλόγλυπτο Επιτάφιο του 1741 , όπως έκαναν και οι πρόγονοί τους αιώνες πριν. Και κάθε Μεγάλο Σάββατο ... ο Ιούδας θα πληρώνει για την προδοσία του ... όταν θα καίγεται το αχυρένιο ομοίωμά του στο προαύλιο της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου.

Φωτογραφία Γιάννη Βαβίκη

Σιατιστινός αμπελώνας
Φιλική προσφορά του Στέφανου Μπόντα

Φωτογραφία Γιάννη Βαβίκη

